

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžfk/58/2018
Identifikačné číslo spisu: 2017200064
Dátum vydania rozhodnutia: 16.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2017200064.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci sťažovateľa: STAKOS SLOVAKIA, a.s., so sídlom Pekárska 11, 917 01 Trnava, IČO: 36 294 233, právne zastúpeného: Mgr. Mgr. Pavol Sojka, PhD., so sídlom Námestie Matice slovenskej 4262/23, 018 41 Dubnica nad Váhom, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 104437575/2016 zo dňa 08.12.2016, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, č.k. 20S/23/2017-157 zo dňa 11.04.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/23/2017-157 zo dňa 11.04.2018 z r u š u j e a v e c v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 104437575/2016 zo dňa 08.12.2016. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že z obsahu administratívneho spisu a z obsahu podaní strán vyplýva, že v prejednávanej veci je podstatnou právnou otázkou určenie, či zákon o konkurze a reštrukturalizácii, ako lex specialis, v konkurencii s daňovým poriadkom, umožňuje po začatí reštrukturalizácie vyrubiť dlžníkovi podstupujúcemu proces reštrukturalizácie úroky z omeškania podľa § 156 ods. 1 a 2 daňového poriadku, ako sankciu za oneskorené zaplatenie daňovej povinnosti, ktorá bola správcom dane prihlásená do reštrukturalizačného konania.

2. Správny súd uviedol, že v prejednávanej veci je predovšetkým potrebné brať do úvahy dve podstatné skutočnosti, ktorými sú obdobie omeškania, za ktoré bol úrok z omeškania s riadnym platením dane vyrubený a moment vzniku tejto peňažnej povinnosti, a to s prihliadnutím na charakter pohľadávok voči

dlužníkovi vzniknutých po povolení reštrukturalizácie a na režim, v akom sa u dlžníka počas reštrukturalizačného konania uplatňujú (§ 120 ods. 1 a 2 ZKR).

3. Podľa názoru krajského súdu, z obsahu administratívneho spisu jednoznačne vyplynulo, že maximálne obdobie, za ktoré bol úrok z omeškania vyrubený z nezaplatenej dlžnej sumy 4 276,31 Eur (§ 156 ods. 1 a 2, 8 daňového poriadku), spadá do obdobia štyroch rokov po dni jej splatnosti (od 26.11.2011 do 26.11.2015), t.j. do obdobia pred tým, ako začalo reštrukturalizačné konanie (03.02.2016) a nastali účinky povolenia reštrukturalizácie (15.03.2016) vo vzťahu k plynutiu zákonnej lehoty na prihlasovanie pohľadávok.

4. Protiprávne konanie, ktoré je uložením uvedenej sankcie postihované, nastalo v období pred povolením reštrukturalizácie a táto právna skutočnosť bola v čase vyrubenia úroku z omeškania rozhodujúca, pretože v uvedenom období účinky reštrukturalizačného plánu na rozsah a splatnosť priznanej daňovej povinnosti nepôsobili.

5. Z uvedeného dôvodu krajský súd neprisvedčil argumentu žalobcu, ktorý vychádzal zo zmeny rozsahu a zmeny splatnosti prihlásených daňových pohľadávok (vo vzťahu k úroku z omeškania DPH za jednotlivé zdaňovacie obdobia) na základe schváleného reštrukturalizačného plánu, a to z dôvodu, že právne účinky novácie záväzku žalobcu voči štátnemu rozpočtu, t.j. povinnosti platiť včas prihlásené daňové pohľadávky v zmenenom rozsahu a so zmenenou postupnou splatnosťou do konca roka 2020, podľa obsahu potvrdeného reštrukturalizačného plánu, pôsobia do budúcnosti (ex nunc) odo dňa zverejnenia uznesenia o potvrdení reštrukturalizačného plánu príslušným súdom v Obchodnom vestníku (16.09.2016). Reštrukturalizačný plán nemá retroaktívne účinky a je účinný, resp. záväzný len vo vzťahu k prihláseným pohľadávkam a vo vzťahu k účastníkom plánu (veritelia prihlásených pohľadávok).

6. Krajský súd vyslovil názor, že s uvedeným pôsobením účinkov potvrdeného reštrukturalizačného plánu súvisia aj následky vyplývajúce z porušenia povinností dlžníkom, ak neplní svoje záväzky voči účastníkom plánu riadne a včas podľa plánu. Týmto následkom je neúčinnosť reštrukturalizačného plánu voči účastníkovi plánu vo vzťahu k dotknutej, t.j. prihlásenej a do reštrukturalizačného plánu zaradenej pohľadávke. Naproti tomu, zmeniť výšku úrokov z omeškania určených rozhodnutím správcu dane, pokiaľ ide o prednostnú pohľadávku (§ 120 ods. 2 ZKR), je možné len v súlade s ustanovením § 156 ods. 7 daňového poriadku, t.j. novým rozhodnutím z dôvodu úpravy dane alebo rozdielu dane na základe nového právoplatného rozhodnutia.

7. Prihlásenými pohľadávkami po povolení reštrukturalizácie môžu byť len pohľadávky vzniknuté pred začatím reštrukturalizačného konania (§ 120 ods. 2 ZKR a contrario), samozrejme, s výnimkou prednostnej pohľadávky, ktorá na základe prejavu vôle veriteľa takejto pohľadávky môže byť do reštrukturalizačného plánu zaradená. Len vo vzťahu k týmto pohľadávkam sa vzťahuje zákaz začatia, resp. prerušenie súdnych a rozhodcovských konaní spojených s ich uplatnením (§ 118 ods. 4 ZKR) a rovnako, len k prihlasovaným pohľadávkam sa vzťahuje účinok začatia reštrukturalizácie spočívajúci v prerušení núteného výkonu rozhodnutia, resp. zákazu začatia exekučného konania na majetok dlžníka (§ 114 ods. 1 písm. b/ ZKR). Účinky začatia reštrukturalizácie podľa § 114 ods. 1 ZKR sú upravené taxatívnym a kogentným spôsobom, nie je možné ich rozširovať na iný druh pohľadávok. Z uvedeného dôvodu, podľa správneho súdu, je možné začať a viesť daňové konanie o vyrubení úroku z omeškania v súvislosti s vyvodením zodpovednosti voči dlžníkovi za porušenie jeho povinnosti platiť riadne a včas daňovú povinnosť, a to za obdobie predtým, ako nastali účinky schváleného reštrukturalizačného plánu. Vo vzťahu k vôli dlžníka čo do zaradenia pohľadávok do reštrukturalizačného plánu podľa druhu prihlasovaných pohľadávok v lehote 30 dní od povolenia reštrukturalizácie je kogentným spôsobom upravený režim prihlasovania prednostných pohľadávok, ktoré zákon jednoznačne definuje ako vzniknuté počas reštrukturalizačného konania, t.j. najskôr v deň jeho začatia, pričom tieto sa do reštrukturalizačného plánu nezahŕňajú a nevzťahuje sa na ne povinnosť ich prihlásenia u správcu v lehote 30 dní od povolenia reštrukturalizácie podľa § 121 ZKR. Charakter a režim prihlasovania prednostných pohľadávok priamo u dlžníka bol ustanovením § 120 ods. 2 ZKR upravený od začiatku účinnosti tohto zákona, pričom bol zámer zákonodarcu odlišiť účinky vyhlásenia konkurzu od účinkov a cieľov

reštrukturalizácie postupnými novelizáciami konkretizovaný precizovaním druhov prednostných pohľadávok a momentom ich vzniku.

8. Pre ilustráciu správny súd poukázal na novelu zákona o konkurze a reštrukturalizácii, zákonom č. 377/2016 Z.z., v zmysle ktorého dôvodovej správy bol na základe podnetov aplikačnej praxe a z dôvodu odstránenia pochybností len precizovaný moment vzniku pohľadávky z verejnoprávneho vzťahu (za ktorú možno považovať i povinnosť platiť správcom dane vyrubený úrok z omeškania), ktorej vznik je daný okamihom, keď dlžník bol prvýkrát oprávnený plniť takúto pohľadávku (§ 120 ods. 2 in fine ZKR). Samotný predkladateľ zákona v dôvodovej správe konštatoval, že aplikačná prax bez výslovnej úpravy, bez nejakých problémov, už presadzovala uvedené spresnenie momentu vzniku pohľadávky z verejnoprávneho vzťahu, pričom okrem iného vychádzal aj z konštatovania rozdielu účinkov konkurzu od účinkov reštrukturalizácie, kde vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka má za následok splatnosť všetkých záväzkov dlžníka, avšak pri reštrukturalizácii jej povolením takýto následok nenastáva.

9. Krajský súd v Trnave ďalej uviedol, že obdobnou právnou otázkou vyrubenia úrokov z omeškania podľa daňového poriadku počas reštrukturalizačného konania sa už zaoberal vo svojom skoršom rozhodnutí sp.zn. 14S/27/2015 zo dňa 31.05.2017.

10. Rovnako správny súd poukázal na právne závery vyplývajúce z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobnej veci týkajúcej sa vyrubenia úrokov z omeškania podľa daňového poriadku počas reštrukturalizačného konania sp.zn. 2Sžf/128-132/2014 zo dňa 22. februára 2017.

11. Správny súd s prihliadnutím na podstatné žalobné body, po vykonaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovaného a postupu predchádzajúceho jej vydaniu, nezistil závažné porušenie zákona, práv a oprávnených záujmov žalobcu, na základe ktorých by bolo možné vyhovieť žalobnému petitu, preto žalobu ako nedôvodnú, podľa ust. § 190 SSP, zamietol. Účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

12. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas kasačnú sťažnosť z dôvodu, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil sťažovateľovi, aby uskutočnil jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP) a rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP), žiadal zmenu napadnutého rozsudku tak, že kasačný súd má preskúmané rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie.

13. Sťažovateľ v prvom rade namietal, že mu bola odopretá možnosť realizovať svoje procesné práva v miere porušujúcej právo na spravodlivý proces, keď mu bolo predvolanie na pojednávanie, ktoré bolo vytýčené na deň 11.04.2018, pričom predvolanie bolo sťažovateľovi doručené do elektronickej schránky právneho zástupcu dňa 12.04.2018, t.j. až deň nasledujúci po pojednávaní. Keďže sa sťažovateľ o pojednávaní dozvedel až po jeho konaní, nemohol sa ho zúčastniť, čím mu bola odopretá možnosť realizovať svoje procesné oprávnenia. Má za to, že boli porušené procesné podmienky možnosti prejednávania veci v neprítomnosti sťažovateľa podľa ust. § 114 SSP, keďže nebol na pojednávanie riadne predvolaný.

14. Ďalej sa sťažovateľ v kasačnej sťažnosti vyjadroval k meritu veci, namietal, že úroky z omeškania boli napadnutým rozhodnutím vyrubené až po skončení reštrukturalizačného konania a potvrdení reštrukturalizačného plánu, pričom v tom čase už nebolo možné vychádzať z pôvodnej lehoty splatnosti a výšky daňových nedoplatkov, lebo boli záväzným spôsobom nahradené novými. Sťažovateľ nesúhlasil s právnym posúdením veci krajským súdom, ktorý považoval vyrubenú pohľadávku za pohľadávku prednostnú. Popieral, že by vyrubený úrok z omeškania bol samostatnou pohľadávkou a tvrdil, že ide o príslušenstvo pohľadávky, preto treba prihliadať na akcesoritu.

15. Podľa jeho názoru by po zrušení preskúmaného rozhodnutia už nebolo možné vyrubiť úrok a konanie by muselo byť zastavené.

16. Sťažovateľ mal tiež za to, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil, keď neprihliadol na nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť preskúmaného rozhodnutia z dôvodu nejasnosti o období, za ktoré sa úrok z omeškania vyrubil.

17. Žalovaný v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 06.11.2018 uviedol, že otázka znemožnenia účasti sťažovateľa na pojednávaní je mimo kompetencie žalovaného. Nesúhlasil s tvrdením, že úrok bol vyrubený až preskúmaným rozhodnutím, ani s argumentom sťažovateľa, že úrok nie je samostatnou pohľadávkou. Za nedôvodné považoval aj tvrdenia o nepreskúmateľnosti preskúmaného rozhodnutia a šikanóznom výkone práv. Žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietol.

III.

Konanie na kasačnom súde

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ust. § 449 ods. 1 SSP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako príslušný súd podľa ust. § 11 písm. g/ SSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

20. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 20S/23/2017-157 zo dňa 11.04.2018, ktorým tento podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. SSP zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 104437575/2016 zo dňa 08.12.2016, ktorým Finančné riaditeľstvo SR zmenilo podľa ust. § 74 ods. 4 zákona o správe daní rozhodnutie Daňového úradu v Trnave č. 13908779/2016 zo dňa 13.09.2016, ktorým bol podľa § 156 ods. 1 písm. a/ zákona o správe daní vyrubený úrok z omeškania v sume 2 760,40 Eur za nezaplatenie DPH, vyrubenej podaním daňového priznania za zdaňovacie obdobie október 2011 tak, že vyrubený úrok z omeškania správcom dane vo výške 2 760,40 Eur zmenil na sumu 2 565,70 Eur.

21. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že sťažovateľ podal daňové priznanie k dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2011 dňa 25.11.2011, v ktorom priznal daň v sume 4 276,31 Eur. Daňový subjekt daň nezaplatil v ustanovenej lehote a v ustanovenej výške. Následne správca dane podľa ust. § 156 ods. 1 písm. a/ daňového poriadku, v nadväznosti na ust. § 156 ods. 2 daňového poriadku vyrubil úrok z omeškania v závislosti od výšky dlžnej sumy ku dňu 15.03.2016, pri výpočte ktorého použil ročnú úrokovú sadzbu 15 %, pretože základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 26.11.2011 predstavovala 1,25 %, z čoho vyplýva, že jej štvornásobok nedosiahol 15 %.

22. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že správca dane postupoval podľa ust. § 156 ods. 1 daňového poriadku, podľa ktorého má správca dane povinnosť vyrubiť úrok z omeškania v dôsledku nezaplatenia dane za predmetné zdaňovacie obdobie v zákonom ustanovenej lehote a v ustanovenej výške.

23. Z obsahu kasačnej sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľ, okrem hmotnoprávných námietok, namietal, že mu bola odopretá možnosť realizovať jeho procesné práva v miere porušujúcej právo na spravodlivý proces, keď mu bolo predvolanie na pojednávanie, nariadené na deň 11.04.2018, doručené elektronickou formou až dňa 12.04.2018. Podľa neho neboli splnené podmienky na prejednanie veci v jeho neprítomnosti podľa ust. § 114 SSP, keďže nebol na pojednávanie riadne predvolaný.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

24. Podľa ust. § 108 ods. 1 SSP, ak predseda senátu nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie, predvolá naň účastníkov konania, ich zástupcov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná. Ak je účastník konania zastúpený zástupcom na celé konanie, predvolanie sa doručuje iba tomuto zástupcovi. Účastníka konania správny súd predvolá a je potrebné, aby ho vyslúchol, alebo ak je jeho osobná prítomnosť nevyhnutná.

25. Podľa ust. § 108 ods. 2 SSP sa predvolanie musí predvolaným osobám doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej 10 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Táto lehota môže byť so súhlasom účastníkov konania skrátená. Kratšiu lehotu na prípravu možno určiť aj konaniach, v ktorých je správny súd povinný rozhodnúť v lehotách počítaných na dni.

26. Podľa ust. § 114 SSP, ak sa riadne predvolaní účastníci konania alebo ich zástupcovia na pojednávanie nedostavia, môže sa vec prejednať a rozhodnúť v ich neprítomnosti; konanie sa nesmie z tohto dôvodu prerušiť.

27. Z obsahu spisu Krajského súdu v Trnave mal kasačný súd nesporne za preukázané, že dňa 03.04.2018 bolo vo veci vytýčené pojednávanie na deň 11.04.2018 o 09.30 hod. Predvolanie na stanovený termín pojednávania bolo obom účastníkom konania doručované elektronickou formou. Z doručky nachádzajúcej sa na čl. 148 spisu vyplýva, že žalovanému - Finančné riaditeľstvo SR, bolo predvolanie na termín pojednávania doručené dňa 03.04.2018 o 09.30 hod. Elektronická doručka potvrdzujúca riadne predvolanie právneho zástupcu žalobcu (sťažovateľa), sa v súdnom spise nenachádza.

28. Z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 11.04.2018 je zrejmé, že krajský súd, napriek tejto skutočnosti, konštatoval, že zástupca sťažovateľa má doručenie vykázané a pojednával a rozsudok vyhlásil v neprítomnosti účastníkov konania.

29. Z dikcie vyššie citovaného ust. § 108 ods. 2 SSP je zrejmé, že predvolanie sa doručuje a primárne vyhotovuje ako písomnosť. Doručenie písomnosti o predvolaní treba považovať za vykázané za situácie, ak došlo k doručeniu predvolania priamo, buď na úkone správneho súdu podľa ust. § 72 ods. 1 SSP odoslaním predvolania na elektronickú adresu podľa § 72 ods. 2 SSP, alebo ak sa správne mu súdu vrátilo potvrdenie o doručení písomnosti podľa ust. § 111 ods. 1 CSP v spojení s § 25 SSP, prípadne sa zásielka s predvolaním vrátila ako nedoručená z adresy podľa ust. § 106 CSP v spojení s § 25 SSP, alebo odopretá podľa § 113 CSP v spojení s § 25 SSP. Za deň doručenia predvolania na pojednávanie treba považovať deň bezprostredného doručenia podľa ust. § 72 ods. 1 SSP, odoslané na elektronickú adresu podľa ust. § 72 ods. 2 SSP alebo deň doručenia vyplývajúci z potvrdenia o doručení podľa ust. § 111 ods. 1 CSP.

30. Podľa ust. § 72 ods. 2 SSP, ak nie je možné doručiť písomnosť podľa ods. 1, a ak nejde o doručenie písomnosti do vlastných rúk, správny súd, na žiadosť účastníka konania, doručí písomnosť na elektronickú adresu. Písomnosť správneho súdu sa považuje za doručenú po 3 dňoch od jej odoslania, aj keď ju adresát neprečítal.

31. Kasačný súd konštatuje, že doručenie predvolania ako písomnosť je spoľahlivým prostriedkom na získanie procesného podkladu pre postup správneho súdu o tom, či vykoná nariadené pojednávanie v prípade, ak sa účastník konania alebo jeho zástupca na pojednávanie nedostaví. V prejednávaní veci právny zástupca sťažovateľa v kasačnej sťažnosti uviedol, že predvolanie na stanovený termín pojednávania mu bolo doručené do elektronickej schránky až dňa 12.04.2018. Kasačný súd konštatoval, že sťažovateľom tvrdenú skutočnosť z obsahu krajského súdu nie je možné overiť. V spise sa nachádza len doručka o úspešnom doručení predvolania adresovaná Finančnému riaditeľstvu SR, teda žalovanému a informácia o prijatí správy na spracovanie na ÚPVS, ktorá bola adresovaná pre L.. U. P..

Informácia o prijatí tohto predvolania adresátom, L. U. P., v spise krajského súdu založená nie je.

32. Podľa názoru kasačného súdu, v tomto prípade nesporne došlo k porušeniu príslušných ustanovení SSP zo strany Krajského súdu v Trnave. Z vyššie cit. ust. § 108 ods. 2 SSP, okrem spôsobu doručenia predvolania, vyplýva aj skutočnosť, že doručenie predvolania sa doručuje účastníkom konania tak, aby títo mali dostatok času, a to spravidla najmenej 10 dní na prípravu na pojednávanie. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že predvolanie s termínom pojednávania na 11.04.2018 bolo predsedom senátu doručované elektronickou formou dňa 03.04.2018, z čoho vyplýva, že 10 dňová zákonná lehota na prípravu na pojednávanie, pre účastníkov konania, nebola dodržaná. Pre doručenie písomnosti elektronickými prostriedkami platí fikcia, v súlade s ktorou sa písomnosť považuje za doručенú 3 deň od jej odoslania, aj keď ju adresát neprečítal. Aj keby súd zobral do úvahy fikciu doručenia podľa ust. § 72 ods. 3 SSP, nie je naplnená zákonom stanovená lehota prípravy na pojednávanie 10 dní.

33. Kasačný súd uzatvára, že pokiaľ krajský súd nariadil pojednávanie, vzniklo všetkým účastníkom právo na účasť na ňom a je povinnosťou súdu ich riadne a včas predvolať. Prejednanie veci na pojednávanie je osobitným spôsobom konania pred správnym súdom, ktorým sa realizuje zásada verejnosti, ústnosti a bezprostrednosti tohto konania (§ 5 ods. 6, 8 SSP), zvlášť za situácie, keď na tomto (jedinom pojednávaní vo veci) Krajský súd v Trnave vyhlásil rozsudok. Podľa názoru krajského súdu, sťažovateľovi bola včasným nedoručením predvolania na pojednávanie znemožnená účasť na verejnom pojednávaní a následne na vyhlásení rozsudku.

34. Na základe vyššie uvedených skutočností kasačný súd konštatoval, že kasačná sťažnosť bola dôvodná, a preto kasačný súd postupom podľa ust. § 462 ods. 1 SSP zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie bez toho, aby sa vyjadril k ostatným sťažnostným bodom, nakoľko porušenie procesných práv sťažovateľa spôsobuje, bez ďalšieho, nezákonnosť rozsudku. V prípade zistenia závažného procesného nedostatku, ktorý vedie k záveru o porušení práva účastníka na spravodlivý proces, neprichádza do úvahy súdny prieskum rozsudku v merite veci.

35. O trovách kasačného konania rozhodne krajský súd vo svojom novom rozhodnutí podľa ust. § 467 ods. 3 SSP. Toto rozhodnutie prijal senát kasačného súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.